

La política i la Vergonya Nacional.

L'Estat Espanyol subvenciona amb grans quantitats de diners públics les curses de braus. Cada any es gasten milions d'euros en ajudes a ramaderies de lídia, manteniment de places de toros, cobriment de déficits per manca de públic, i subvencions a Escoles Taurines on nens de deu anys s'exerciten en crivellar vedells jovenets.

Mentre que al segle XIX van arribar a prohibir-se en un mateix decret l'esclavitud, les curses de braus i les baralles de galls "per atemptar contra la dignitat de la persona", i mentre que el 1917 el Manifest del Partit Socialista Obrer Espanyol exigia "l'abolició de les curses i de tot espectacle que pogués embrutir al poble", els polítics actuals s'empenyen en mantenir aquesta "festa" rànica i cruel. "Festa de toros i política rastro han anat sempre de la mà, perquè la iniquitat uneix". J. Ramón Blázquez (DEIA, 29-3-1985).

L'església i la Vergonya Nacional.

Pocs taurins saben que a l'any 1567, el Papa Pío V va promulgar la bula "De salute gregis dominici" decret contra los encierros i curses de braus, en el qual s'excomulga i es nega sepultura cristiana als toreros i aficionats per considerar aquests espectacles més propis de dimonis que de persones.

La bula segueix vigent, així ho va recordar el Secretari de l'estat del Vaticà, cardenal Gasparri, a l'any 1920: "L'església continua condemnant, com ho va fer Pío V, aquests sagnants i vergonyosos espectacles". Més endavant, el 1989, Monsenyor Canciani, va dir: "Tots els que vagin a aquests espectacles, ja sigui com a actors o espectadors, estan excomulgats".

Però, a l'hora de la veritat, l'Església poca cosa ha fet, més aviat, és còmplice amb el seu silenci i en ocasions la seva participació activa en celebracions on es torturen animals en nom de verges i sants o beneït places de braus i toreros.

Les Nacions Unides i la Vergonya Nacional.

L'organització de Nacions Unides (ONU) a l'any 1978, va aprovar la Declaració Universal dels Drets dels Animals on s'especifica: "Cap animal serà sotmès a maltractaments ni actes de crueltat".

Per altra banda la UNESCO a l'any 1980, màxima autoritat mundial en matèria d'Educació, Ciència i Cultura, va dir:

"La tauromàquia és l'infame i comercialitzat art de torturar i matar animals en públic. Traumatitza als nens i als adults sensibles. Agreeuja l'estat dels neuròpates atrets per tals espectacles. Desnaturalitza la relació entre les persones i els animals. Constitueix un desafiament gravíssim a la moral, l'educació, la ciència i la cultura".

Què podem fer?

- Evita el típic raonament: "No m'agraden les curses, però cal ser tolerant". La tortura d'un ésser viu és intolerable.
- Evita, el pessimisme: "Mai s'aconseguiran abolir les curses de braus". Acabaran quan la societat, que és majoritàriament contrària a elles, es pronuncii de forma rotunda.
- No visitis localitats on programin festes cruels. Deixa ben definida la teva postura entre familiars i veïns. Declara el teu boicot personal a tot el que tingui a veure amb la tauromàquia: exposicions, bars, revistes, canals de TV.
- Llibres antitaurins; **Las capeas y otros escritos antitaurinos** (Eugenio Noel, Ed. El Museo Universal, Madrid 1986); **Antitauromaquia** (Manuel Vicent, Ed. Aguilar, Madrid 2001); **Piel de Toro** (Colita y Manuel Vicent, Ed. Edhasa, Barcelona 2005); **El trato a los Animales en España** (A. Lafora, Ed. Oberon, Madrid 2004); **La Vergüenza Nacional*** (Luis Gilpérez, Ed. Penthálón, Madrid 1991) *Esgotat des de l'any 1992, es pot descarregar de manera gratuïta (amb permís de l'autor); www.antitauromaquia.com/biblioteca.htm

Partit Antitaurí Contra el Maltractament Animal

El Partit que defensa els drets de TOTS els animals

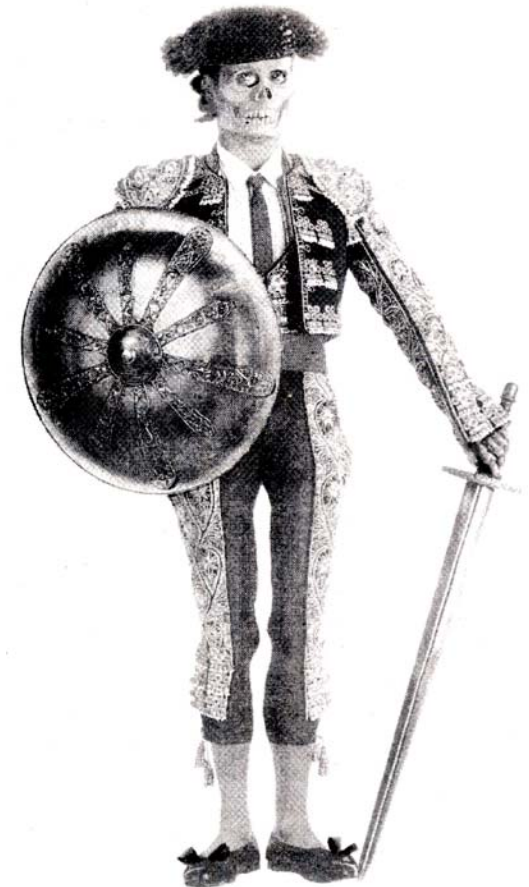
info@pacma.net - www.pacma.net

C/ Berastegi, 1-1º izq. 48001 Bilbao, Bizkaia

Tel. 639 376 772 - Fax. 944 243 255

Afília't al PACMA i lluita pels animals amb nosaltres!

La Vergonya Nacional

"¡Ay desdichada España! ¡País de negruras, de fuego y horror! ¡Apoteosis de imbecilidad dirigida por curas lujuriosos, ladrones de frac y toreros chulos!"

La Memoria y la Sangre, (Federico García Lorca)

La tauromàfia.

El rebuig a les curses de braus a l'estat Espanyol ha augmentat extraordinàriament. Tard o d'hora això havia de succeir, atès que la història indica un camí inequívoc cap a un **progrés cultural i ètic, on no hi ha cap lloc per la crueltat amb els animals.**

Com reacció desesperada, la *tauromàfia* ha desenvolupat una campanya de fals triomfalisme, comprant els mitjans de comunicació perquè ens bombardegin a tota hora amb la seva infame "*mercaderia*" i alhora estan pressionant a les Administracions per a que atorguin **més subvencions**, en un intent de salvar la "*fiesta nacional*".

No obstant això, les enquestes ens diuen que el **70% dels espanyols no mostra cap interès per les curses de braus**, (GALLUP, Juliol 2002). **El 74 % dels catalans estaria a favor que es prohibissin les curses de braus a Catalunya** (DEMOSCOPIA, Novembre 2004). Molta gent no sap, que de produir-se aquest fet els catalans no serien els primers, ja que **des de 1991 les curses de braus estan prohibides a Canàries.**

La tortura oculta.

La condició natural del brau, com animal herbívor, és la de fugir i no atacar. Sofreixen des que són trets violentament de la devesa i són transportats en calaixons estrets on no es poden moure. En el trajecte solen perdre entre 40 i 50 quilos.

Abans de sortir a la plaça, en moltes ocasions **se'ls retallen en viu les banyes "afaitat"**, els donen **pallisses amb sacs de sorra o pals**, els posen **vaselina als ulls** per a disminuir la seva visió, els fan **talls a les peülles** on els hi posen trementina per a que els hi cogui i no s'estiguin quiets davant els toreros. També se'ls pot introduir **cotons al nas** per a dificultar la seva respiració, i els hi subministren **laxants per a debilitar-los.**

Aquest fets van ser corroborats per Antonio Borregón, president del Consell General de Col·legis Veterinaris: "*L'organització col·legial veterinària pretén eradicar tots els fraus que avui es donen amb els braus, no solament l'afaitat, sinó també altres que es cometen, com el drogat, les purgues o les pallisses amb sacs.*" (El País 7-3-1989).

Recentment biòlegs de la Universitat de Salamanca van declarar que almenys, "**un de cada cinc braus que surten a la plaça ho fan drogats fins a les dents amb fàrmacs que els debiliten i per tan faciliten la tasca dels toreros.**" (El Nervión 1-12-2000).

La tortura visible.

En el moment de sortir a la plaça se li clava la "**divisa**" per a que surti disparat pel dolor. Posteriorment surt el "**picador**" muntat a cavall i li clava la "**puya**" (llança) que arriba a perforar en el dors de l'animal fins a 40 cm pels quals comença a perdre gran quantitat de sang.

Després vénen les "**banderilles**" que es claven a les mateixes ferides ja obertes, provocant a l'animal un insuportable dolor i martiri, ja que, a cada moviment, els ganxos d'acer llesquen carn i teixits. El brau agònic rastreja amb la mirada buscant inútilment la sortida que li permeti tornar al camp, però es troba acorralat.

Banyat en sang fins a les peülles, s'enfronta al "**valent torero**" que després de marejar-lo amb la "**capa**", procedeix a matar amb "**l'espasa**" que li travessa pleura i pulmons. Poques vegades encerta a la primera pel que repeteix l'operació en diverses ocasions.

L'animal brama llastimosament i **poc a poc es va ofegant amb la sang dels seus pulmons perforats.** No obstant encara està viu, pel que per a rematar-lo se li punxa amb "**la puntilla**" (punyal) entre les vèrtebres per tractar de seccionar-li la medul·la i paraitzar-lo definitivament. La víctima cau, aparentment mort, **en moltes ocasions segueix conscient mentre se li tallen la cua i les orelles com a trofeu.**

Els cavalls, també víctimes

Es trien exemplars vells que moren a les 3 o 4 curses. És necessari drogar-los i tapar-los els ulls perquè surtin a la plaça, ja que el terror els faria sortir corrent, i se'ls arrenquen les cordes vocals perquè els crits de dolor no molestin al "respectable públic".

Des de l'any 1925 és obligatori posar-los un peto, simulant que se'ls protegeix, però en realitat és perquè **no es vegin les ferides i els budells que en ocasions se li surten amb les envestides.** Encara hi ha qui enyora aquells temps, el sadisme d'alguns aficionats es incommensurable.

Arguments taurins.

"**El toreig és cultura**". Si s'al·ludeix als costums d'una època o un poble, efectivament el toreig és cultura, com cultura eren els combats a mort entre gladiadors i no hi ha raó per a defensar la pervivència de tan bàrbars costums. Però si per cultura vol entendre's la millora de les facultats intel·lectuals, no hi res de cultura en torturar animals. I que alguns personatges tinguts com cultes, siguin defensors de les curses tampoc significa res, es pot ser professor d'ètica pels matins, i menyspreable estafador per les tardes.

"**El toreig és art**". Es refereix a que han servit d'inspiració a diferents artistes? També s'han realitzat esplèndides obres sobre les guerres o el martiri dels sants, i no per això són costums a conservar. Ara bé, si per art s'entén l'habilitat per a fer una cosa, torejar pot ser un art, el mateix que serà art pilotar una moto, aixecar una paret de maons, robar carteres o practicar la tortura xinesa.

"**El toreig és tradició**". A l'actualitat ens horroritza la tradició d'alguns països africans d'extirpar el clítoris a les nenes. També hem escoltat parlar en el passat d'altres pràctiques monstruoses com la crema d'heretges, o l'esclavitud. Per això l'argument de que una cosa pel simple fet de ser tradició mereix ser conservat, manca de qualsevol fonament.

"**Sense el toreig, desapareixeria el toro de lídia**". Com l'ecologisme està de moda, els taurins es fingeixen hipòcritament conservacionistes. Però, de la mateixa manera que avui es preserva al linx ibèric ningú consentiria que el toro de lídia desaparegués. A Polònia, per exemple, es conserven manades de bisons, que la Comunitat Europea vela amb molta cura, malgrat que no rendeixin cap benefici. Tot així ens sortirien molt més econòmiques unes reserves de braus de lídia que el grapat de subvencions que s'atorguen actualment per mantenir la tauromàquia i que estem pagant tots.

"**El toreig genera molts diners**". Diners que surten dels nostres impostos per a lucre de ramaders, aristòcrates, terratinents, apoderats, empresaris i toreros de fama. Milions d'euros que es desvien fins i tot de les subvencions europees. Per cert, també genera molts diners el contraban d'armes i el narcotràfic.

"**El toreig crea llocs de treball**". Dels toros només viu un grapat de gent. Després del repartiment milionari entre empresaris i toreros, els altres treballadors malviuen amb sous miserables que no inclouen cobertura social, pels que es dediquen a això de forma esporàdica. Els sastres i "*armeros*" no necessiten de la "*fiesta*" per a seguir exercint el seu ofici. El mateix succeeix amb els ramaders: no hi ha tanta diferència entre criar toros o vaques lleteres. Només queden els toreros, que no són tants, i poden dedicar-se com la resta de la gent, a viure d'un treball digne.